

Отрова му сладка бѣше,
 ч' истината чрѣзъ ней свѣтна,
 За таквасъ смърть той милѣйше
 че невинность чрѣзъ ней блѣсна.

О, часъ! щастливъ часъ бѣ онзи
 кат' Сократъ испи утробы,
 и кат' прѣзрѣ животъ този
 душѣ-тѣ си той обнови.

Кафене.

Красенъ зименъ день блѣсна въ зорѣ-тѣ
 оч' истри момѣкъ, срѣши брадѣ-тѣ.
 има ли си работа непѣта,
 трѣга скоро въ кафене полѣта:
 „Отварай ми бързо кафеджі я;
 „имамъ нѣщо съ единъ комарджі я.“
 Съда край тѣз', що сва=нощъ неспѣли,
 кѣцъ, билиардо, дѣмы тамъ играли.
 „Азъ нощесъ, казва, играхъ загубихъ
 „дойдохъ тука — ранко ся събудихъ.
 „Ако Бога имате кажете
 „право ли имамъ отговорете?“ —